

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku H. G. i A. G.
przy uczestnictwie Gminy Miasta G.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 stycznia 2010 r.,
zażalenia wnioskodawczynie H. G.
na postanowienie Sądu Okręgowego w G.
z dnia 5 czerwca 2009 r., sygn. akt III Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

H. G. i A. G. wniosły o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie niezabudowanej działki o powierzchni 235 m² położonej w G. przy ul. G. stanowiącej część działki nr 40/2. Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2008 r. Sąd Rejonowy w G. oddalił wniosek. Dnia 23 września 2008 r. wnioskodawczynie wniosły apelację od tego postanowienia wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji. Podkreśliły, że uprzednio wnosiły o połączenie sprawy do łącznego rozpoznania ze sprawą z wniosku ich sąsiadów dotyczącego również zasiedzenia części działki nr 40/2. W dniu 18 września 2008 r. dowiedziały się od sąsiada T. O., że poprzedniego dnia odbyła się rozprawa w Sądzie Rejonowym, w czasie której dowiedział się on, że wniosek H. G. i A. G. został prawomocnie oddalony dnia 21 sierpnia 2008 r. Na rozprawie przez Sądem

Rejonowym, która odbyła się w celu rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, H. G. podniosła, że jej córka A. G. dzwoniła do sekretariatu Sądu Rejonowego i dowiedziała się, że wyznaczona na dzień 11 sierpnia 2008 r. rozprawa nie odbędzie się z powodu braku określonych dokumentów. Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2009 r. Sąd Rejonowy przywrócił termin do wniesienia apelacji.

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2009 r. Sąd Okręgowy w G. odrzucił apelację jako złożoną po terminie do jej wniesienia. Zdaniem Sądu Okręgowego, wnioskodawczynie nie uprawdopodobniły przedstawionych okoliczności ani nie wskazały, że nie złożyły apelacji bez swojej winy.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego wnioskodawczynie wniosły o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Postanowieniem z dnia 18 września 2009 r. Sąd Okręgowy w G. odrzucił zażalenie A. G. jako wniesione po terminie (art. 370 w związku z art. 397 § 2 oraz art. 394 § 2 i 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.). W uzasadnieniu wyjaśnił, że wnioskodawczynie A. G. nie złożyła wniosku o doręczenie postanowienia, a więc termin do wniesienia przez nią zażalenia zaczął biec od dnia ogłoszenia postanowienia w dniu 5 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przewodniczący składu orzekającego w Sądzie Okręgowym po zamknięciu rozprawy w dniu 5 czerwca 2009 r. ogłosił postanowienie o odrzuceniu apelacji, a następnie pouczył wnioskodawczynie o przysługiwaniu zażalenia do Sądu Najwyższego, o konieczności złożenia w tym celu w terminie 7 dni od ogłoszenia postanowienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie odpisu postanowienia wraz z uzasadnieniem oraz wniesienia za zażalenia w ciągu 7 dni od dnia doręczenia postanowienia z uzasadnieniem za pośrednictwem pełnomocnika – adwokata lub radcy prawnego. Stosownie do tego pouczenia, wnioskodawczynie H. G. wniosła o wydanie postanowienia wraz z uzasadnieniem. W związku z postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 18 września 2009 r. o odrzuceniu zażalenia wniesionego przez wnioskodawczynię A. G., postanowienie tego Sądu z dnia 5 czerwca 2009 r. o odrzuceniu apelacji uprawomocniło się w stosunku do niej. Sprawia to, że przedmiotem rozpoznania może być tylko zażalenie wniesione przez wnioskodawczynię H. G.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że podważenie przez sąd drugiej instancji prawidłowości postanowienia sądu pierwszej instancji o przywróceniu terminu do wniesienia apelacji powinno ograniczać się do sytuacji, gdy w okolicznościach sprawy istnieje pewna (oczywista) ku temu podstawa (postanowienie z

dnia 25 sierpnia 1999 r., III CKN 695/99, OSNC 2000, nr 3, poz. 51; postanowienie z dnia 2 sierpnia 2006 r., I UZ 13/06, OSNP 2007, nr 15-16, poz. 238).

W okolicznościach niniejszej sprawy istnieje wspomniana wyżej pewna (oczywista) podstawa. Po pierwsze, wnioskodawczynie otrzymały wezwanie do osobistego stawiennictwa na rozprawę, a mimo to nie stawily się. Twierdzenie wnioskodawczyń, iż dowiedziały się od sekretariatu wydziału cywilnego w tym Sądzie o odwołaniu rozprawy, nie zostało zaś uprawdopodobnione. Po drugie, okoliczność, że wnioskodawczynie przez ponad miesiąc od dnia, w którym miała się odbyć rozprawa, nie wykazywały zainteresowania sprawą, a następnie dowiedziały się przypadkowo od sąsiada o odbyciu się rozprawy i wydaniu przez Sąd postanowienia w ich sprawie, świadczy o niezachowaniu przez nie należytej staranności, jakiej można oczekiwać od osób właściwie dbających o swoje interesy. W tej sytuacji nie można uznać, że wnioskodawczynie nie wniosły w terminie apelacji bez swojej winy (art. 168 § 1 k.p.c.) oraz, że uprawdopodobniły okoliczności uzasadniające wniosek o przywrócenie terminu (art. 169 § 2 k.p.c.).

Z przedstawionych powodów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 2 i 3 k.p.c.).